

Obrers morts, corrupció política i empresarial, destrucció del paisatge, degradació ecològica, privació del dret a un habitatge digne, hipoteques a cadena perpètua, ciutadans rebaixats a la condició d'esclaus. És el panorama. *La democràcia està enrajolada, qui la desenrajolarà...?* Hi ha uns versos de Berthold Brecht que diuen: «Amerat de suor, s'encorba l'home construint la casa en què no ha de viure». Concretament, parlava el poeta dels obrers de la construcció, treballadors que difícilment tindran accés a la vivenda que amb les seues pròpies mans ells han fabricat per a uns altres individus molt més rics i/o hipotecables.

Per extensió, però, també es referia Brecht a tots aquells que, ni treballant de sol a sol, podrien hui arribar a pagar-se ni el lloguer ni l'entrada d'una hipoteca, com és el cas del 99% dels joves ibèrics. Tots eixos joves que han estudiat molt dur per accedir a un lloc de treball d'una certa dignitat, i que de bon tros han superat l'analfabetisme funcional que fa poc patia l'estat per a acabar convertint-se, tanmateix, en uns «sense sostre funcionals». És així com el nostre sistema de garanties públiques paga a les noves generacions els seus esforços de progrès.

Hui diumenge s'ha celebrat la tercera sentada per una vivenda digna, la plataforma de la qual exigeix un increment de la despesa pública en la contrucció d'habitatge protegit, així com una major pressió fiscal sobre els titulars de vivendes secundàries. El moviment creix lentament. Diuen que no van contra el govern, sinó contra la deixadesa de les institucions. És lamentable que les joventuts afiliades dels grans partits contemplen aquestes reivindicacions com una amenaça, distanciat.